

Sterkeste gutten i gata

På dagtid handler Trond Saksenvik aksjer for ABG. På kveldstid er han verdens beste slåsskjempe.

MYE TRENING: Trond Saksenvik trener seks dager i uken eller totalt 20-25 timer ved siden av å håndtere aksjefortfølgen til ABG Sundal Collier.

STEINAR GRINI
STEINAR.GRINI@FINANSVISEN.NO

– Dette er kjempebra for gatekamper. Ingen har en sjanse mot folk som kan litt om brasiliansk jiu jitsu. Ta tre måneder her og du banker opp de fleste. Det er mange som sier at det hjelper på selvtilliten, sier Trond Saksenvik.

33-åringen er proprietary trader i meglerhuset ABG Sundal Collier. Det vil si at han står for meglerhusets aksjehandel på egen bok. I 12 år har han drevet kampsportene brasiliansk jiu jitsu og submission wrestling og nådd verdenstoppen med europamesterskapet fra 2008 som karrierens høydepunkt.

I en kjeller i Bogstadveien i Oslo driver han sitt eget senter for brasiliansk jiu jitsu og submission wrestling under navnet Kampsport for alle, med 700 medlemmer fordelt på 1.000 kvadratmeter, tre haller og 100 navn på venteliste.

– Ingen har en sjanse

En eim av gammelt helsetstudio slår imot oss der vi beveger oss ned i kjellerlokalet. En stor mengde medaljer samt bilder av kampsportutøvere i aksjon pryder betongveggene inn gjennom treningssenteret. I store rom med heldekkende blå matter på gulvene og gulmalte vegger trener medlemmene slåsning. Alt i tilsynelatende rolige former uten skrik eller hyl. Mann mot mann festes det grep. Det kveles og bendes for å få motparten til å gi seg, hvilket signaliseres gjennom et par klapp mot skulderen eller gulvet.

– Jeg har nådd langt fordi jeg kom tidlig til sporten i Norge og har trent mye.

Jeg har sloss mot kjempemange kjente i forskjellige sporter, som brytere som Fritz Aanes. De har ingen sjanse ettersom de ikke kan submission-grep. Det samme gjelder for judogutta og andre brytere. Plutselig sitter de i et grep, sier Saksenvik, som selv ikke fremstår som en aggressiv slåsskjempe.

«The human chess»

– Hele greia er at man må være smart. Man trenger ikke være advokat, men man kommer ikke langt uten å bruke hodet. Vi får inn store bolere fra gymmer i Oslo. De kommer ikke langt. For det første har de stort selvbilde. For det andre handler det om teknikk, sier Saksenvik.

Hele sporten handler om å få motstanderen til å gi opp uten bruk av slag og spark. Det handler om å få til kvelninger eller å bende ut et ledd. Enten klapper motstanderen hånden i gulvet eller så ryker leddet.

– Jeg bruker å sette han minste karen på 68 kilo på de store bolerne som kommer. Han gir dem skikkelig juling. Det handler ikke om styrke, men teknikk. Det er derfor sporten kalles «the human chess», sier Saksenvik.

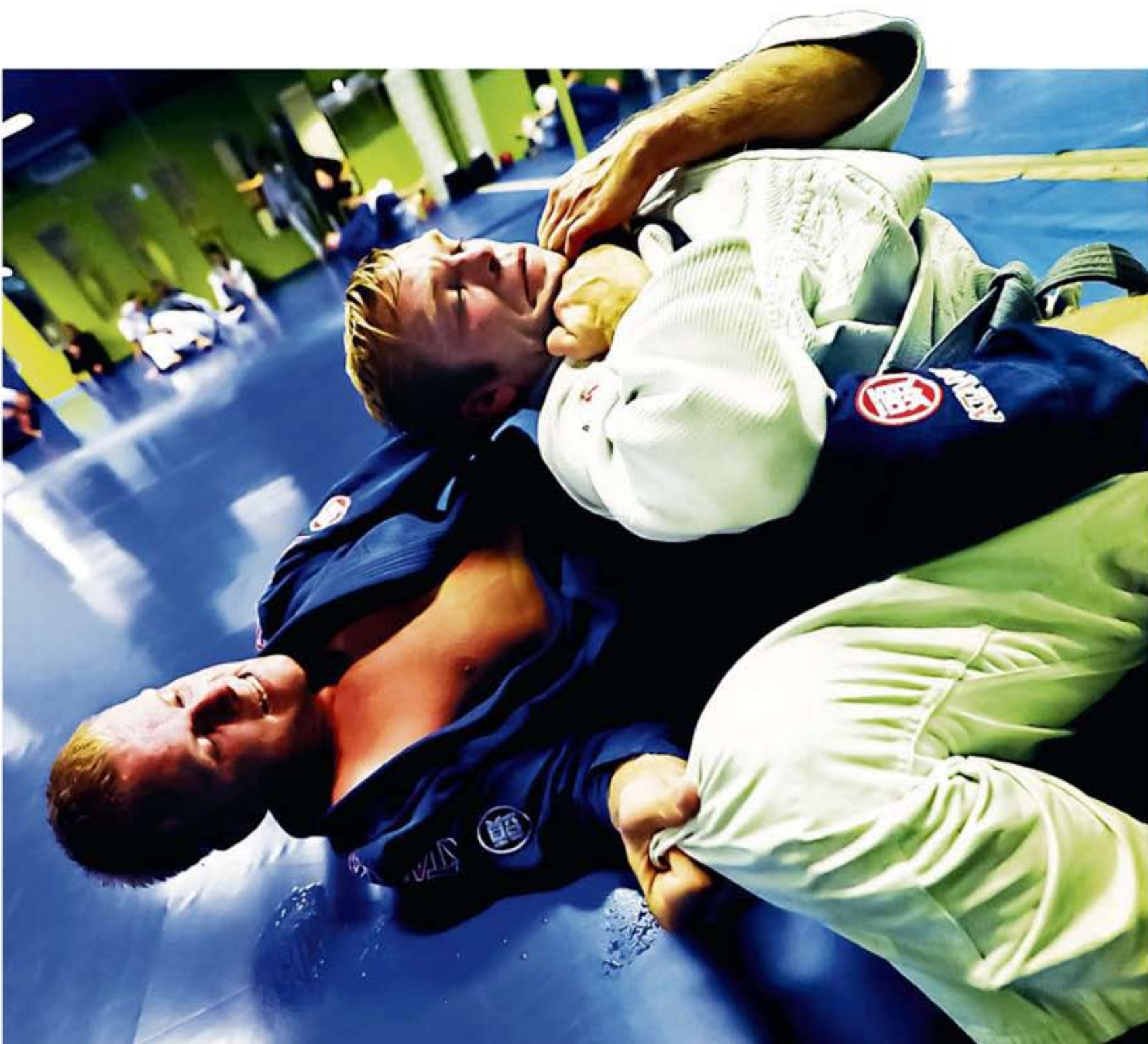
Opprinnelsen stammer fra 1920-årenes Brasil, der en japaner lærte bort jiu jitsu-teknikken og en tynn og svak gutt utviklet sin egen variant. Ifølge Saksenvik er sporten den raskest voksende interna-

KAN KNEPENE: Trond Saksenvik brekker ikke fingrene dine, men havner du i slåsskamp med ham er alle andre ledd i kroppen i fare.

ALLE FOTO CARL CELSØ

Fortsetter neste side ➔

BRUTALT: Sporten handler om å få til kvelninger eller å bende ut et ledd, sier Trond Saksenvik, europamester i brasiliansk jiu jitsu.

→ Fra forrige side

sjonalt. I Norge fikk imidlertid sporten en trang start.

– Hele greia ble startet av folk som ikke hadde helt rent rulleblad. Det var mye torpedofolk og det tok mange år før det var helt rent. Politiet var veldig skeptiske til miljøet. Men for meg som likte sporten så godt, var det vanskelig å slutte bare fordi det var feil folk som drev den. Nå er det ikke flere slike igjen. I stedet er det mange politifolk som trener her. Til og med fra politiskolen, sier Saksenvik.

Som en slåsskamp

Selv slet han med skader i fotball frem til han startet med brasiliansk jiu jitsu for 12 år siden, men nå har skadene begynt å hente ham igjen også her.

– Jeg er på et så høyt nivå man kan komme. Jeg går EM og VM og slikt. Nå

begynner jeg å bli senior og har fått en del skader, så jeg har kanskje gått mine beste stevner, sier Saksenvik.

Europamesterskapet fra 2008 i submission wrestling er høydepunktet. Denne grenen har nesten de samme reglene, men

poengreglene er litt annerledes. Den mest åpenbare forskjellen er likevel at den utøves i shorts og ikke drakt.

Forskjellene er større til de andre kampsportene.

– Det er ikke som bryting der man løfter,

kaster og vinner ved at man har slengt noen i bakken. Slik slutter jo ikke en ordentlig slåsskamp. Den slutter når noen gir seg, og slik er det her også. Det er brytedelen av martial arts. Den andre delen er der man slår og ikke har noen regler. Det er vanskelig å være prop-trader hvis en blir slått i hodet hver dag, sier Saksenvik.

25 timer i uken

Han fikk ett år på BI for daværende Karl

Johan Fonds hentet ham inn som aksjehandler til det som senere ble Gjensidige NOR og DnB NOR. I forbindelse med denne fusjonen gikk Saksenvik til ABG Sundal Collier, men jobben har vært stort sett den samme hele tiden – å styre meglerhusets egne aksjeinvesteringer.

Kampsportsenteret er blitt det største i Nord-Europa, og Saksenvik har nå fått med tre partnere på driften. Treningspartiene består av én instruktør som går gjennom en fysisk bit, en teknisk bit og en sparrebit hver gang. Selv Saksenvik har en lærer, importert fra Brasil.

– Jeg trener hver dag unntatt søndag pluss ytterligere tre dager på SATS. Det blir ni-ti økter i uken. Totalt 20-25 timer i uken. Det er bare goy.

– Men skadene har satt meg litt tilbake. Legene sier at jeg ikke kan konkurrere mer, men de sa også at jeg ikke kunne trene på seks måneder etter en operasjon. Jeg trener nå, selv om det bare har gått to uker.

– Hva kjennetegner en god utøver?
– Man blir myk etter hvert, hvilket jeg ikke var i begynnelsen. Men man må være smart og ha god teknikk. Etter hvert som

” Det er vanskelig å være prop-trader hvis en blir slått i hodet hver dag

man kommer opp på et visst nivå, trenger man også styrke og hurtighet. Det er derfor jeg trener det ved siden av, sier han.

Selve senteret var et underskuddsforetagende frem til det nådde balanse i 2007/2008.

– Nå tjener vi litt penger, men ikke mye. Det koster mellom 500 og 700 i måneden å trene. Det er som SATS, og så kan man trene så mye man vil. Men man kan ikke komme og gå når man vil. Man må sette seg opp på partier.

Det er et par tusen utøvere som praktiserer sporten i Norge. Aldersmessig er gjennomsnittet hos Saksenvik 25 år. Ungdommer slipper ikke inn på grunn av faren for kvelninger og benbrudd. Selv takket også vi nei til Saksenviks invitasjon inn på brytegulvet.